

5 hjerter: Mesterlig fotograf sætter fokus på de problemer, et snæversynet patriarkat skaber i Indien

Den indiske fotograf Gauri Gill formår at skabe så meget tillid hos de mennesker, hun fotograferer, at det står tydeligt til aflæsning. Og tilliden videregiver hun til beskueren.

Mor og datter spejler hinanden bag disken i Gauri Gills fotografi fra serien 'The Americans' (2000-2007).

KUNST 15. MAR. 2023 KL. 22.41

TRINE ROSS

LÆS ARTIKLEN SENERE

FOR ABONNENTER

FOTOUdstILLING

Gauri Gill. Louisiana. Humlebæk. Til 10. april.

Modstand og skønhed skaber tilsammen et glimt af håb, mener den indiske fotograf Gauri Gill, der på forrygende vis fanger præcis de øjeblikke, hvor alting går op i en højere enhed af knitrede kompositioner og underliggende modstandskraft.

Hun er uddannet fotograf og kender derfor alt til både tradition, teknik og klassisk komposition af et billede. Og så har hun tydeligvis et særdeles godt øje for fordoblinger, som når mor og datter bag kioskdissen spejler hinanden, mens magasinernes forsider gentager sig selv i baggrunden. Eller når 'Urma og Nimli' ligner spillekort i et dobbeltportræt, hvor den ene pige hænger på hovedet ned fra et træ.

Dertil kommer Gills enorme evne til at skabe et tillidsforhold mellem sig selv og de mennesker, hun fotograferer. I nogle tilfælde tilbringer hun så meget tid sammen med dem, at hun bliver en del af familien, men selv når hun kun møder modellerne kort, står tilliden til tydelig aflæsning i fotografierne.

Det mest markante eksempel på netop dette – her på udstillingen på Louisiana – er serien af pigeportrætter, hvor modellerne selv har fået fuldstændig lov til at bestemme, hvordan de vil tage sig ud. Ved at give pigerne en kun alt for sjælden mulighed for at bestemme, opnår Gill adskillige ting på samme tid:

Pigerne ved nu med sikkerhed, at de faktisk godt kan selv. Også selv om omgivelserne ikke har i sinde at lade dem praktisere denne selvstændighed. Men et frø er sået, en viden nedlagt i deres sind.

Pigerne får lov til at gnistre i trods – og dermed skabe bare en fraktion af håb for fremtiden

Og når pigerne iscenesætter sig selv, viser de os mere end de fleste fotografer ville være i stand til at liste ud af dem. Nu står de netop så tydeligt som individer, så klare og smukke og levende, at jeg får lyst til at være venner for livet med hver og én af dem!

Det gør det kun endnu mere hjerteskræende at tænke på, at dette er en af de ganske få chancer, de nogensinde vil få for at træde frem som sig selv. Sikke en skam! Og sikke et spild af ressourcer, for når man ser på pigerne er der ingen tvivl om, at de vil kunne bidrage langt mere til verden, hvis bare de fik lov.

Gill får her skabt en serie, der sætter fokus på de problemer et snærende og snæversynet patriarkat skaber for piger og kvinder i Indien, samtidig med at pigerne får lov til at gnistre i trods – og dermed skabe bare en fraktion af håb for fremtiden.

Helt genialt

I andre serier indgår Gill i endnu mere udtalte samarbejder med andre kunstnere, som når hun beder et par traditionelle maskemagere om at udføre en række masker med motiver hentet i hverdagen, frem for blandt guderne.

Derefter har makkerparret bag maskefremstillingen og flere lokale taget maskerne på, hvorefter de opfører små tableauer, som Gill har fotograferet. Igen er effekten (mindst) dobbelt, for der er noget virkelig

morsomt over maskeportrætterne, samtidig med at vi igen kommer helt ind i hverdagen på landet i Indien. Måske endda længere end vi var kommet, hvis ikke maskerne havde været i spil?

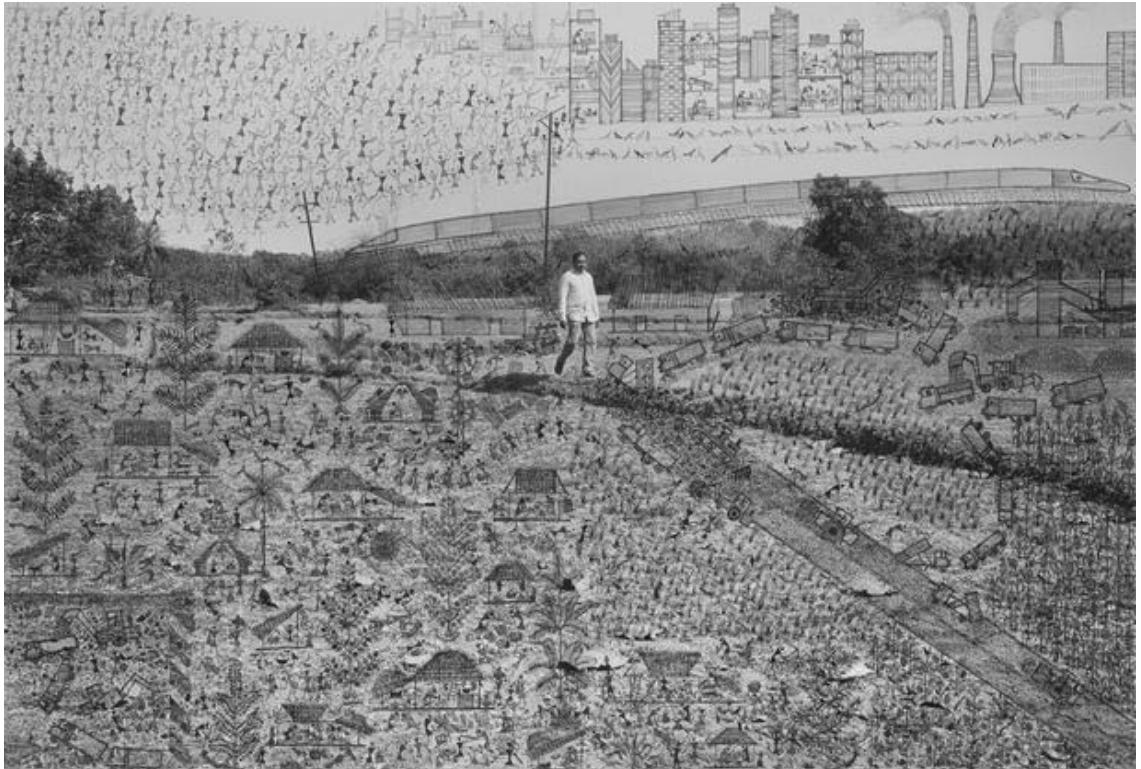

Foto: Gauri Gill og Rajesh Vangad

I serien 'Fields of Sight' samarbejder fotografen Gauri Gill med Warli-kunstneren Rajesh Vangad om værker, hvor fortællingerne får kriblende liv.

Helt genialt er Gills samarbejde med Rajesh Vangad, der er oplært i den urgamle Warli-kunst, hvor et fastlagt vokabular af stærkt stiliserede former kan omsættes til fortællinger om mennesker og guder. For når Vangad udfører disse traditionsbundne malerier oven på Gills foto, mangedobles magien: myterne møder nutiden, og det statiske fotografi vækkes til live med tilføjelsen af alt fra dyr og træer til dansende rækker af skovhuggere.

For også her er det helt grundlæggende forfærdelige historier om et liv og et landskab i menneskeskabt forandring, Gill formår at fortælle. Det er en verden, der er ved at forsvinde. Men endnu er ikke alt tabt. Verden er stadig vidunderlig, og mennesker stoler på hinanden midt i al elendigheden, kan man se i Gills fotografier, hvor hun igen og igen fanger de lysglimt af modstand og skønhed, der ender med at oplyse billedet og beskueren på smukkeste vis.

5 hearts: Masterful photographer highlights the problems created by the narrow-minded patriarchy in India

Indian photographer Gauri Gill manages to inspire so much trust in the people she photographs that it is clearly visible. And she passes that trust on to the viewer.

Resistance and beauty combine to create a glimmer of hope, according to Indian photographer Gauri Gill, who brilliantly captures the moments when everything comes together in crackling compositions and underlying resilience.

A trained photographer, she knows all about tradition, technique and classical composition of an image. And she clearly has a very good eye for doublings, as when mother and daughter behind the kiosk counter mirror each other, while the magazine covers repeat themselves in the background. Or when 'Urma and Nimli' look like playing cards in a double portrait, with one girl hanging upside down from a tree.

Added to this is Gill's enormous ability to create a relationship of trust between herself and the people she photographs. In some cases, she spends so much time with them that she becomes part of the family, but even when she only meets the models briefly, the trust is evident in the photographs.

The most striking example of this - here at the Louisiana exhibition - is the series of portraits of girls, where the models themselves have been given complete freedom to decide how they want to look. By giving the girls an all-too-rare opportunity to decide, Gill achieves several things at the same time:

The girls now know with certainty that they can actually do it themselves. Even if those around them have no intention of letting them practice this independence. But a seed has been sown, a knowledge implanted in their minds.

The girls are allowed to sparkle in defiance - creating just a fraction of hope for the future

And when the girls stage themselves, they show us more than most photographers would be able to coax out of them. Now they just stand so clearly as individuals, so bright and beautiful and alive, that I want to be lifelong friends with each and every one of them!

It only makes it all the more heartbreaking to think that this is one of the very few chances they will ever have to step forward as themselves. What a shame! And what a waste of resources, because when you look at the girls, there is no doubt that they could contribute far more to the world if only they were allowed to.

Gill has created a series that highlights the problems a restrictive and narrow-minded patriarchy creates for girls and women in India, while at the same time allowing the girls to sparkle in defiance - and thus create even a fraction of hope for the future.

A stroke of genius

In other series, Gill engages in even more pronounced collaborations with other artists, such as when she asks a pair of traditional mask-makers to create a series of masks with motifs drawn from everyday life, rather than from the gods.

The mask-making partners and several locals then put on the masks and perform small tableaux that Gill has photographed. Again, the effect is (at least) twofold, because there is something really funny about the mask portraits, while at the same time we are again fully immersed in everyday life in rural India. Perhaps even further than we would have gotten if the masks had not been in play?

Gill's collaboration with Rajesh Vangad, trained in the ancient art of Warli, where a fixed vocabulary of highly stylized forms can be translated into narratives about people and gods, is a stroke of genius. For when Vangad executes these traditional paintings on top of Gill's photograph, the magic is multiplied: the myths meet the present, and the static photograph is brought to life with the addition of everything from animals and trees to dancing rows of woodcutters.

Here, too, Gill manages to tell fundamentally horrific stories of a life and landscape in the throes of man-made change. It is a world that is disappearing. But all is not yet lost. The world is still wonderful, and people trust each other in the midst of misery, as Gill's photographs show, capturing again and again the flashes of resistance and beauty that end up beautifully illuminating the image and the viewer.